

F. N. F. G. C.

DE ACADEMIA AGIT
AC SIMVL

V I R I

SVMME AC PLVRIMVM REVERENDI, EXCELLENTISSIMI, NOBILISSIMI,
CONSVLTISSIMI, EXPERIENTISSIMI CLARISSIMI QVE,
QVI CHEMNICII SVNT,
MAXIME

INSPECTORES SCHOLAE
OMNI OBSERVANTIA COLENDI,
ORATIONEM LATI-
NAM
ET CARMEN GERMANICVM,

QVAE

JUVENIS EXIMIVS ET AD PRAECLARA QAEVIS TENDENS

MAVRITIUS ADOLPHVS ENGEL,
BURGSTADIENSIS SCHOENBURGICVS,

ANTE SVVM E SCHOLA DISCESSVM
IN AVDITORIO MAIORI,
DIE XI. CALEND. APRILIS
AVDITA NONA MATVTINA
MEMORITER RECITARE GESTIT,
BENEVOLE AVSCVLTARE NON GRAVENTVR,
IMPENSE ROGITAT

M. Daniel Müllerus,

Rect. Schol. Chemnic.

CHEMNICII,
LITTERIS STOESSELIANIS A. MDCCXL.

2

H. Saxon. H.

15,53

Hip. Saxon. 430

★ ★

Uoniam de naevis quibusdam, qui in scholis, in primis
maioribus, Academiis, aliquo tempore ante, regnauerunt,
Iuuenis extimus, & ad paeclara quaevi tendens, Mau-
ritius Adolphus Engel, valere nos dum jubet, verba facere
sibi propoluit: licitum, credo, mihi erit, de ipsa Academia,
quantum angustioris temporis ratio permittit, nonnulla
hic colligere. Ad ipsa autem Academiae incunabula vel
ortum antequam me conuerto, quomodo recte pronuncie-
tur vox, longane an breuis sit syllaba proxima a postrema, meorum gratia, praemittere
hic paucis iuuat. Leue litigium facile dirimet graecorum lingua, vbi vel Ἀκαδημία
vel Ἀκαδημία recte scribitur. Claudianus, Poëta carminum elegantia se antiquiori-
bus haud impar, syllabae, quam dixi, sonum contrahens, de studiis e Graecia mi-
grantibus dum loquitur, ita canit (a): In Latium spretis Academia migrat Athenis.
Ex iis, qui dictae Syllabae longiorem in pronunciando moram dederunt, solum iam
memoro *Lauream Tullium, e Ciceronis libertis qui fuit, in cuius carmine aliquo*
hic occurrit (b) versiculus: *Atque Academiae celebratam nomine villam, cetera.*
Sed satis de cortice vocis: ad nucleus vel rem ipsam accedo, quidque fuerit olim
Academia, inquirendum puto. Vbi quidem, res complures id nominis habuisse, con-
fitendum est. Primum tacitus praeterire nequeo, nominatum ita locum quendam
prope Athenas, de quo *Pausanias*, ita scribit (c): Εγγυτάτῳ δὲ Ἀκαδημίᾳ χωέιον
ποὺν ἀρδεός ιδιώτῃ, γυμνάστιον δὲ επ' εὐς. Plenius Pausaniae mentem explicat *Io. Scapula*, ita dum commentatur (d): *Academia dictus fuit locus quidam publicus ab*
Academo quodam, qui eum consecrauit, vel ab Echademo, ut quidam volunt, unde
& ἐχεδνίτις vocata fuit, & ἀκαδημία, ut Plutarchus in Theſco refert. Conſitus hic
*locus erat (sic pergit Scapula) arboribus multis pulcherrimis, ibidemque erat gy-
mnasium, in quo Philosophi se exercebant, ut & in Lyceo. Quod si ergo fuit Gy-
mnasium, non fuit locus luxui, lusui deliciisque (quae fere in medullis haerent iu-
uentuti,) conueniens, id quod Plutarchus confirmat (e), dum negat, νοί τε γενε-*
*νὶ τενθάν αἴξια εἶναι τῆς Ἀκαδημίας. Cui igitur rei hic locus fuit consecratus? Con-
secratus fuit studiis ac scientiae rerum mente comprehendendae. Lauacrum quidem
fuisse Academiam, *Hesychius* auctor est: verum minus proprie, me quidem iudice,
acceptum fuit lauacrum; eo quod iuuenilium mentium fordes, ignorantia nec non
errores ibi abluerentur. At hoc etiam pacto manet scientiarum sedes, in quam
ingenit ille ac doctrinæ Princeps, *Plato*, se contulit, scholamque ibi, magnam disci-
pulorum frequentiam nactus, instituit: quare etiam eundem ipsius Academiae au-
dorem ac principem nominauit *Paulus Manutius* (f). Probabilia hic maxime in-
dagasse Platонem obseruarunt multi: in primis testis est *Cicero* (g), *Academiae*
proprium fuisse, iudicium nullum interponere, ea probare, quae simillima veri vi-
deantur, conferre cauſas, & quid in quamque sententiam dici posſit, exprimere,
nulla adhibita sua auctoritate, iudicium audientium relinquere integrum ac liberum.
Scilicet *Plato*, vna cum *Socrate*, Magistro suo, saepius dixisse legitur (h), fungi se
officio velut obstetricis, & tentando rogandoque, vti foetum, in lucem educere:
nihil se scire, neque aliud, quam se ambigere, & alios reddere ambigentes: denique
profiteri se vnum eorum, qui libenter redarguerentur pariterque arguerent. Pluri-
ma hic, si cuncta vel certe potiora alia, quae in Academia docuit *Plato*, adiicere
vellem, essent coaceruanda: verum sic in ipsis eorum, quae scribere hic mihi pro-
posueram, subsistendum foret initiis. Progrediendum potius, illudque obliuione non
obliterandum, *Ciceronem* aliquam villam suam, in quam laepius, ad animum a
curarum publicarum onere reuocandum, ac litteris, honestissimo otio, reficiendum,*

(a) In Panegyr. de Manlii Theodori Consulatu v. 94. Neque solus corripuit Syllabam Claudianus.

(b) carmen extat in Plinii Histor. Natur. L. XXXI. c. 2. (c) in Atticis, cap. 29. p. 71. Edit. Lips. Verba

Pausaniae ita transtulit Romulus Amasaeus: non longe a muris Academia est, priuati olim hominis

ager, nunc gymnasium. (d) in Lexico p. m. 91. (e) in Vita Luculli. (f) in Commentar. in Lib. I.

Offic. Ciceronis, p. 18. (g) Lib. II. de Diuinat. cap. 73. (h) Vide Ioannis Fungeri Lexicon Philolo-

gicum, pag. 11.

memoriae Platonis, quem maximo amauit opere (i), recolendae gratia, *Academiam* appellitasse. Refert id nobis *C. Plinius Secundus*, *Digna*, inquiens (k), *memoratu villa est, ab Auerno lacu Puteolos tendentibus imposta littori, celebrata porticu ac nemore, quam & vocabat M. Cicero Academiam, ab exemplo Athenarum, voluminibus ibi compositis eiusdem nominis.* Haec est Academia, quam in mente habuit *Laurea*, cuni versiculum superius memoratum scribebat: Haec est etiam, de qua ipie fatetur (l) Cicero: *Nobis nostra Academia magnam licentiam dat, ut, quodcunque maxime probabile occurrat, id nostro iure liceat defendere.* Istud denique leuiter hic tangendum est, *Academiam* in scriptis veterum, Ciceronis maxime, audire saepiuscule ipsam familiam vel sectam Academicorum, qui post Platонem in Academia docuerunt, inter quos menti iam obuersatur *Speusippus, Xenocrates, Polemo, Crantor*, & si qui sunt alii, qui, sicuti *Platoni* in plurimis calculum addebant, ita in nonnullis secessionem ab eo facere non dubitabant (m). Maxime *Arcesilas* (n) in Academia non pauca immutauit (o), atque ob id auctoris Academiae mediae titulum est promeritus (p). Quomodo, post id temporis, subnata sit Academia tertia, imo etiam quarta & quinta, quid in harum placitis ab illa prima Platonis dissederit, copiosius si vellem exponere, ne propositi mei limites migrem, & libellum integrum componere velle videar, jure metuo. De aliis Atheniensium scholis, dum Academiam tantummodo intueri iam mihi mens erat, e. gr. de *Lyceo*, prorsus taceo, ad *Io. Andreae Schmidii Dissertationem doctani* (q) sciendi auidos ablegans. Licerne vero insulas in Archipelago sitas ad Graeciam, vbi Athenae veluti lumen aliquod extinctis ceteris eluxerunt, referre? Si liceret, dicendum esset, quod in vna harum quoque, prilcis temporibus clara, *Delo*, Academiam vel sedem eruditioinis reperisse sibi videantur aliqui. Sane *Franciscus Placentia*, famosam veterum Academiam fuisse Delum, ex diuersis, quae supersunt, ruderibus, & inscriptionibus coniicit (r). At scienti in eo dubitatio est nulla, quod haec insula templo Apollinis (qui hic natus esse credebatur) clara, quod aliquando commune Graecorum aerarium (s), quodque emporium in Graecia eadem celebratissimum (t) fuerit: ita, dum praecipue *Georgius Wehlerus*, quem sedulo evolui, alia, per quae Delo antiquae non parum celebritatis accessit, commemorat (u), de vetere loci Academia ne mussat quidem: mittimus *Placentiae* conjecturam suam atque disquirimus potius, ad quas Academias, vel si ita appellare tergiuersaris, ad quae loca prisci Romani, per complures annos Martis potius, quam Mularum cultores, scientiarum imbibendarum gratia, excurrere consueuerint. Et hic primas Athenis, vrbi situ amoenae, & ob tenuem & calorem temperatum aërem, viuamque & illimem aquam salubri, concedendas esse, qui libet in historia non hospes lubens fatebitur. Gratus porro admodum iucundusque, insula clarissima Rhodus, doctrinae comparandae gratia, Romanis sicut secessus; eo quod ibi eloquentiae & politices studia florerent: quo & Tiberius Caesar secessit, qui ad octauum circiter annum hic commoratus (x), & quod *Suetonius* confirmat (y), circa scholas & auditoria professorum assiduus fuit. Hic Massiliae quoque mentio est iniicienda, quae Galliae Narbonensis vrbs studiis Philosophiae ac litterarum adeo excelluit, vt iplis Athenis palnam propemodum faceret ambiguam: quapropter Patricii Iuuenes, studiorum ac morum fingendorum caussa, Roma huc sunt missi, inter quos etiam *Cn. Iulium Agricolam* reperimus. Plura fuerunt loca (a nonnullis Academiarum titulo insignita) quae iuuentus Romana, doctrinae consequendae

(i) Tantopere amauit miratusque est Cicero Platонem, vt minus recte diceret, malle se cum Platone errare, quam cum aliis verum dicere. (k) Lib. XXXI. Histor. Nat. c. 1. p. 1335. ed. Dal. (l) Lib. III. de Offic. c. 4. circa finem. (m) Vide Pauli Manutii Comment. in Lib. I. Offic. Cic. c. 2. p. 18. (n) Sic eum appellat Cicero, Acad. Quæst. Lib. IV. & passim, cum alii Arcesilum eum dicant. (o) Ea, quae in Academia mutauit Arcesilas, scite conquisiuit doctissimus Jac. Bruckerus, P. I. der Philosophischen Grammat. p. 721. seqq. (p) Vide Brucknerum loc. cit. p. 734. (q) Agit illa de Gymnasii Litterariis Atheniensium. (r) in mari Ægeo rediuiuo, seu Chorographia Archipelagi, p. 323. Vide Acta Eruditorum, an. 1688. p. 519. (s) discimus hoc ex Nepotis Aristide, c. 3. (t) Δῆλος ἐμπήριον τοῦ Ἀλληλον στού. inquit Eusenias in Lacon. f. Lib. III. cap. 23. (u) dans le voyage de Dalmatie, de Grece, & du Leuant, Lib. I. p. 83. (x) Patet hoc ex Suetonii Tiberio, c. 14. (y) loc. cit. c. II.

gratia, adiit; sed de iis fuse lateque hic agere (z), instituti mei non esse, probe recordor. Licebit vero, credo, per benevolum Lectorem, disquirere, an veteres etiam Hebraei Academias, a scholis, Synedriis & Synagogis distinctas, in quibus variac discipulis disciplinae fuerint expositae, habuerint. Non pauci doctorum virtutum affirmant, viguisse omnino inter eos eiusmodi Academias. Si quaenam vrbes eis sunt gauisae, quaerimus, nominantur ab iis Hierosolyma, Theman (vbi ipsi *Cornelio a Lapide ex Jeremia* (aa) talis obuenit) Abela, atque vrbs, nescio quae, in tribu Naphthali. Celebris ille *Leideckerus* gymnasium auctoritate Antiochi Epiphanis a Judaeis extructum (bb), & alterum ab Iasone Pontifice constitutum (cc), scholas fuisse Academicas arbitratur; sed falso; quia e Maccabaeorum libris, ex quibus euincere istud voluit *Leideckerus*, dilucide patet, ibi de palaestris seu ludis exercendo corpori aptis esse sermonem. Contra hos & alios euidenter satis videtur mihi *Nicolaus Ferrara Aulius* demonstrasse (dd), sacrae tantum scientiae operam olim nauasse Judaeos, & scholis publicis, in quibus humaniores litterae Scientiaque instillarentur, fuisse destitutos. Nostra etiam aetate Vir doctissimus *M. Io. Leonhardus Heubnerus*, in Dissertatione (ee) peculiari, Academias Judaeis maximo vindicare nisu contendit: verum, quo minus ad eius transcam sententiam, sunt aliqua, quae impedire me videntur, ob plagulae angustiam iam tacenda. Nunc ex antiquioribus ad ea, quae nostris sunt propiora, tempora progrediendum (sic enim constitueram), quidque iis pariter ac nostris sunt Academiae, commonstrandum, variaque scitu fortasse non indigna adserenda essent. Verum tractatio ista longior omnino est, quam vt eam capere haec possit pagina. Erit fortasse occasio, de Academias recentiorum temporum aliqua, quae non nescire discipulorum nostrorum interesse reor, plenius explicandi. Jam ad me se vocat, quem supra laudaui, Juuenis eximius & ad praeclara quaevis feruidis, quod aiunt, rotis contendens

Mauritus Adolphus Engel, *Burgstadiensis Schœnburgicus.*

Quid me velit, dum ad te me vocat, non diu est mihi sciscitandum. In Academiam abiturus & Musis vrbique nostrae vale ultimum dicturus publice, vt ego, ad audiendum, Chemnicum doctum inuitem, desiderat. Quas partes ego suscipio eo libentius, quo magis ille pectus bene praeparatum eo adfert. Primum enim in laribus paternis a maxime Reuerendo Parente, fratreque laborum paternorum socio longe doctissimo, adeo bene institutus fuit, vt, cum ante duos, & quod excurrit, annos scholae nostrae, quae & antea Fratres ipsius quatuor praestantissimos formauerat atque ad Academiam praeparauerat, traderetur, fundamenta studiorum pulchre admodum ab eo iacta esse, deprehenderem. Apud nos in industriae patriae studio ita currere perrexit, vt calcaribus nunquam eguerit. Junxit diligentiae humanitatem, probitatem, obseruantiam erga magistros, atque alias virtutes discipulo dignas, vt Academiae Lipsiensi, ad quam tendit, decori eum futurum esse praeuidet. Non inuita veritate scripsisse me, quae scripsi, manifestabit, ante discessum, ipse, oratione latina luculenta, *de naevis quibusdam, qui Academias scholasque superioris temporis deformarunt, Pedantismo & Galantismo, item Pennalismo & Nationalismo* ex memoria habita, carmineque vernaculo terse scripto, quo pro acceptis beneficiis gratias agit, adiecto. Optima quaque germanico carmine, suo & scholae nomine, discedenti apprecabitur Juuenis ad studia natus fidusque contubernialis

Johannes Christianus Schulzius, Chemnicensis,
praemissa latina oratione *de tribus docto futuro admodum necessariis requisitis, natura, institutione & exercitatione.* Quid supereft? Hoc vnum, rogare vt, *Patroni ac Fautores, Vestram honorificam praelentiam nunc quoque, vt saepius antea, nobis indulgeatis, & hoc beneficium ingratis minime collatum iri, certo creditis.*

(z) Vide omnino M. Georgii Nicolai Kriegk doctam Diatriben de Peregrinationibus Romanorum Academicis habitam Jenæ an. 1704. (aa) c. XLIX, 7. (bb) 1. Maccab. I, 15. (cc) 1. Macc. IV, 11. (dd) in sacrarum scholarum Libris duobus posthumis, Conf. Acta Erud. an. 1725, p. 342. (ee) Titulus eius est: *De Academias Hebraeorum.* Vide Nova Litterar. Germaniae, a. 1703, p. 282.

Te. Lxx. 2c. 15, 53